

[Steen.]

Som Bevis herfor anfører jeg, at det Forslag om Gennemførelse af Love, der muliggjorde Igangsættelse af Arbejder, hvorved Arbejdere, der i lang Tid har været arbejdsløse, kunde blive beskæftiget, har det ikke været muligt at gennemføre, og dette til Trods for, at en Række af de Arbejder, om hvilke det er oplyst, at det er dem, man vilde sætte ind over for, hvis dette Forslag blev Lov, er Arbejder, som baade er nyttige og paakrævede. Jeg tænker her paa Anlæg af Gangstier og Anlæg af Cyklestier langs vore stærkest befærdede Veje. Saa-danne Foranstaltninger betragter vi fra Det radikale Venstres Side aldeles ikke som Luksusforanstaltninger. Dem betragter vi som Imødekommen af rimelige Krav om, at Vejene ogsaa skal være til at færdes paa for andre end Automobilister.

Det samme kan vel neppe siges om de interessante Fremtidsperspektiver paa Vej- og Brobygningens Omraade, som tre af Landets Ingeniørfirmaer har tilstillet Rigs-dagens Medlemmer. Jeg nægter paa ingen Maade, at disse Planer interesserer mig; hvor meget af det, der engang kan blive Virkelighed, skal jeg ikke her indlade mig paa at spaa om. Men jeg ved, at i den nærmest kommende Tid har vi andre, nødvendiggjorte og mere nærliggende Opgaver at løse, foruden hvad jeg allerede har nævnt, den at sætte Sognekommunerne i Stand til inden for deres Omraade at gennemføre de Vejforbedringer, som maa anses for at være paakrævede. Rigsdagen har henvist hele Spørgsmaalet om vor fremtidige Automobil- og Vejlovgivning til Behandling i en Kommission, og der hører ogsaa naturligt en Behandling af de her opstillede Fremtidsperspektiver hjemme. Men jeg tror, man vil handle rigtigt over for disse og med dem beslægtede Spørgsmaal fra Offentlighedens som fra Myndighedernes Side ved at behandle dem i Forbindelse med hele den Politik, man her i Landet paa de Omraader i øvrigt bestemmer sig for i Spørgsmaalet om Baner og Biler. Det er vor Opfattelse, at frem i Tiden vil baade Jernbaner og Automobiler have en betydelig Opgave at løse i Befolkningens og Erhvervslivets Tjeneste.

Over for de Vanskeligheder, hvori vort Landbrug længe har befundet og endnu i Dag befinder sig, Vanskeligheder, vi alle erkender og ofte har drøftet med hinanden, maa jeg indrømme, har det aldrig manglet paa Ord fra Venstrepartiets Side, men hver Gang vi mødte med Forslag om Foranstaltninger, der virkelig betød en Lettelse af de Forhold, det her drejede sig om, saa tog

Betænkelighederne Overhaand for Partiet Venstre. Det ærede Medlem Hr. Krag har i Dag sagt om et Afsnit af den Plan til Hjælp for Landbruget, som blev udarbejdet i Landbokommissionen og endnu er til Behandling i det andet høje Ting, at tænkte man paa, hvorledes det foreslaaede Rentetilskud vilde virke, saa vilde man se, at det blev det store Landbrug, der tog det, der klodsede, og det var kun lidt, der blev tilbage til den fattige Stymper. Naar det ærede Medlem er inde paa saadanne Betragtninger, skulde han tage op til nærmere Gennemgang Virkningerne af den Yndlings-tanke, Partiet stadig kredser om, nemlig den Landbrugshjælp, der betyder Amtsskatternes Nedsættelse, og prøve en Udregning. Jeg er bange for, at efter det, som Partiet nu ser hen til, dets Yndlingstanke, vilde de store praktisk talt faa det hele.

Over for Byernes Erhvervsliv, over for Byernes Middelstand har Partiet Venstre vist sin Ligegyldighed og de Konservative desværre deres sande Ansigt ved at nægte Medvirkning til Gennemførelse af Loven om Retsforholdet mellem Ejere og Lejer, ved at nægte Byernes Handelsstand og erhvervsdrivende den Beskyttelse mod Vilkaarlighed, som findes i Lovforslaget om Butikker og Forretningslokaler. Partiet Venstre forsømmer sjælden nogen Lejlighed til at tale om Forskellen mellem Landbrugets og Byernes Pristal; men naar Partiet som her stilles over for et Forslag, der i sine Virkninger kun kan betyde, at det hindrer Byernes Pristal i at stige, saa møder man liden Forstaaelse og slet ingen Interesse. De Konservative derimod taler saa ofte om deres Interesser for Byernes Middelstand og Handelsstand, men stillet over for et Forslag, der værnede og beskyttede den handlende og næringsdrivende paa selve deres Erhvervsplads, ønskede Partiet ikke at medvirke — saa var der alligevel andre Interesser, der var stærkere.

Over for alle Tidens Vanskeligheder har Partiet Venstre efterhaanden en Forklaring, som vi faar i alle mulige og umulige Forbindelser — jeg hørte den forleden Dag i Forbindelse med Afslutning af Arbejdskonflikten —, og det er den, at det er Valuta-centralens Skyld. Nu mindes jeg dog, at der har været forskellige Arbejdskonflikter her i Landet, ogsaa før vi fik Valutacentralen; men det generer ikke det ærede Medlem, nu er den ved Haanden, og saa bruges den ved enhver Lejlighed. Heroverfor beder jeg det ærede Medlem dog erindre sig visse Kendsgerninger. For det første denne, at da Vanskelighederne paa det handelspoli-